

ระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับศพข้าราชการและลูกจ้างประจำ
ของทางราชการซึ่งถึงแก่ความตายในระหว่างเดินทางไปราชการ
พ.ศ. 2509

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการปลงศพหรือส่งศพข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของทางราชการซึ่งถึงแก่ความตายในระหว่างเดินทางไปราชการให้เหมือนกัน จึงให้ยกเลิกคำสั่งแผนกคลัง ที่ 8097/2490 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2490 เรื่องระเบียบการเบิกจ่ายเงินเกี่ยวกับศพข้าราชการที่ถึงแก่กรรมในระหว่างเดินทางไปราชการเสีย และวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของทางราชการ เดินทางไปราชการและถึงแก่ความตายระหว่างไปราชการ จะเนื่องจากเหตุใดก็ตาม อันมิใช่เนื่องจากการประทุษร้ายด้วยสาเหตุทางส่วนตัว หรือการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเอง เมื่อครอบครัวผู้ถึงแก่ความตาย หรือผู้จัดการศพร้องขอให้ความช่วยเหลือ และหัวหน้าส่วนราชการเจ้าสังกัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาเห็นสมควรให้เบิกจ่ายค่าพาหนะช่วยเหลือในการส่งศพกลับ หรือการไปปลงศพได้

ข้อ 2 ในกรณีจะให้ส่งศพกลับ ให้จ่ายค่าพาหนะเฉพาะส่งศพกลับรวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ อันเกี่ยวกับการส่งศพกลับได้ตามที่จ่ายจริง การส่งศพกลับให้ส่งถึงสถานที่ซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างประจำผู้ถึงแก่ความตายรับราชการอยู่ หรือถ้าหากจะส่งไปภูมิลำเนาโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าก็ยอมทำได้

ข้อ 3 ถ้าจะจัดการปลงศพ ณ ที่ที่ถึงแก่ความตาย โดยไม่รับศพกลับ ให้จ่ายค่าพาหนะทั้งไปและกลับได้ตามที่จ่ายจริงจากสำนักงานที่ผู้ถึงแก่ความตายรับราชการอยู่ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก. สำหรับครอบครัว

- (1) คู่สมรส
- (2) บุตร
- (3) บิดามารดาของผู้ถึงแก่ความตาย

ให้จ่ายค่าพาหนะได้ในอัตราชั้นเดียวกับที่ผู้ถึงแก่ความตายได้รับอยู่ หรือ

ข. สำหรับผู้จัดการศพ ให้จ่ายค่าพาหนะได้เพียงคนเดียวในอัตราชั้นโดยสารที่ต่ำที่สุด แต่ถ้าผู้จัดการศพเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการก็ให้จ่ายค่าพาหนะได้ตามสิทธิของข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้น ตามนัยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ 4 การเบิกจ่ายให้จ่ายจากเงินงบประมาณหมวดค่าใช้สอยของกระทรวง ทบวง กรม
ที่ผู้ถึงแก่ความตายสังกัดอยู่

ข้อ 5 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) ส. วินิจฉัยกุล

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง